

Roskaaminen on jatkuvasti arjessamme läsnä oleva ongelma. Helsingin siivoamiseen kuluu valtavasti rahaa, kaikkiaan lähes 13 miljoonaa euroa vuodessa.

Paitsi että roskaamisella on taloudellisia vaikutuksia, sillä on myös suuri vaikutus ympäristöstämme syntyvään mielikuvaan ja kaupunkilaisten hyvinvointiin. Suhtautumisessa siivottomuuteen tuleekin noudattaa ehdotonta nollatoleranssia. Kaupungilla on vastuunsa siisteydestä ja tällä saralla on kohennettavaa. Muun muassa roskakoreja voisi aina olla enemmän.

Myös lainsäädäntö kaipaisi uudistusta. Roskaamisesta tulisi voida rangaista nykyistä aktiivisemmin. Kunnille tulisi myös mielestäni palauttaa omat kuntakohtaiset järjestyssäännöt. Niillä kunnat voisivat itse puuttua roskaamiseen. Olisi myös aika avata keskustelu siitä, voitaisiinko puistojen valvonnassa käyttää yksityisiä vartiointiliikkeitä. Nykyäänhän vartijat saavat valvoa vain kiinteistöjen sisällä, mutta tarvetta nykyistä laajemmalle vartiointialueelle todella on.

Edellä mainitsemillani asioilla ei kuitenkaan saa väistää jokaisen yksilön omaa vastuuta. Siisteys ei voi perustua vain kaupunkien ja yhteiskunnan yksipuoliseen huolenpitoon.

Ennen kaikkea kyse on asenteista ja yhteisestä ympäristöstämme välittämisestä. Roskaaminen lähtee korvien välistä.

Esitänkin, että Helsingin kaupunki järjestäisi säännöllisiä kaupunkilaisten yhteisiä siivoustalkoita yhteisen ympäristömme pitämiseksi siistinä ja ennen kaikkea välittääkseen yhteisöllisyyttä ja yhteisestä ympäristöstämme vastuunkantoa kaikille kaupunkilaisille.

Jaana Pelkonen

2012-009037